

علماء اسلامی ایرانی

دراندیشه حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای فاطمی
سید محمدی موسوی

www.ketab.ir

آشارت انتساب اسلامی

درازمدی بر علوم انسانی اسلامی

در انديشه حضرت آيت الله العظمي خامنه اي (منظمه العالم)

ناشر: انتشارات انقلاب اسلامی

وابسته به دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آيت الله العظمي خامنه اي (منظمه العالم)

نويسنده: سيد مهدى موسوى

چاپ اول: بهار ۱۴۰۳

شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۵۰۳-۳۲-۸

۰۵۱۳۲۲۸۱۲۲۵ - ۷ فروشگاه قم:

www.KhameneiBook.ir

پست الکترونيکي: Info@Book-khamenei.ir

سامانه پيام كوتاه: ۱۰۰۰ ۲۰ ۱۲۰

ويرايش اين كتاب بر اساس قواعد ويراستاري

دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آيت الله العظمي خامنه اي (منظمه العالم) انجام شده است.

سرشناسه: سيد مهدى موسوى، ۱۳۶۰-

عنوان و نام پدیدآور: درازمدی بر علوم انسانی اسلامی در انديشه حضرت آيت الله العظمي خامنه اي (منظمه العالم) / نويسنده: سيد مهدى موسوى

مشخصات نور: تهران: انتشارات انقلاب اسلامی ۱۴۰۳

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۵۰۳-۳۲-۸

موضوع: خامنه اي، سيد عالي، رهبر جمهوري اسلامي ايران -- بيامها و سخنرانیها

موضوع: خامنه اي، سيد عالي، رهبر جمهوري اسلامي ايران -- نظریه درباره علوم انسانی

موضوع: اسلام -- علوم انسانی

رده بندی کنگره: ۱۴۰۳ ش ۸۹ م ۱۶۹۷ DSR

رده بندی دیوبین: ۹۵۵/۰۸۴

شماره کتاب شناسی ملی: ۴۱۸۸۳۸۱

مُقَدِّمَه

امروزه یکی از مسائل مهم جهان اسلام، مسئله‌ی علوم انسانی و چگونگی تحول آن است؛ چرا که «علوم انسانی برای جامعه جهت‌دهنده است؛ فکرساز است؛ حرکت یک جامعه، مسیر یک جامعه، مقصد یک جامعه را مشخص می‌کند».^۱ علوم انسانی موجود علی‌رغم همه‌ی پیشرفت‌های مهم و عظیم، نتوانسته است به مشکلات جهان، پرسش‌های بنیادین انسان معاصر و نیازهای اساسی جامع اسلامی پاسخ مناسبی دهد و از سوی دیگر این علوم با بنیانهای معوقیت‌منهنگی جهان اسلام سر ناسازگاری دارد و تعارضاتی را در سطح فکری ایجاد کرده است. بدین جهت به اعتقاد بسیاری از متفکران و حاصل‌نظران، خود بخشی از مشکل انسان معاصر شده است.

انسان معاصر و جوامع پیشرو، نیازمند تأملات نظری پژوهش‌های جدی در باب علم و علوم انسانی است تا با بازنگری در مبادی تصویری و تصدیقی آن و بازخوانی دوباره‌ی نسبت این علوم با فلسفه، دین و فرهنگ، افقهای جدیدی را به روی بشریت بگشاید. این نوع از مباحث از سنخ مباحث درجه‌ی دوم و در رشته‌هایی همچون «فلسفه‌ی علم»، «فلسفه‌ی دین»، «جامعه‌شناسی معرفت» و «جامعه‌شناسی علم» پیگیری می‌شود. اگرچه پرداختن به این مسائل در سالهای اخیر میان اندیشمندان جهان گسترش یافته است اما اصل و بنیان آن، کاملاً نوظهور و بدون پیشینه‌ی تاریخی و نظری نیست؛ بلکه همواره در تمدن اسلامی و دانش‌های منطق، کلام، فلسفه و اصول فقه به «علم‌شناسی» و نگرش درجه‌ی دوم به علم توجه شده است؛

۱. در دیدار با شورای بررسی کتب علوم انسانی ۱۳۸۵/۱۱/۲؛ در: نشریه‌ی پژوهشگران به صاحب امتیازی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، ش^{۱۰} و ۱۱، ص^۳

بعضیوس در باب مسئله‌ی رابطه‌ی عقل با وحی و یا رابطه‌ی دین با علم، در آیات قرآن کریم و روایات اسلامی سرنخ‌های جدی وجود دارد و در اطراف آن متفکرانی همچون گندی، فارابی، شیخ مفید، سید مرتضی، اخوان الصفا، ابن سینا، غزالی، ابن حزم، ابن رشد، فخر رازی، شهرودی، نصیرالدین طوسی، علامه حلی، ابن خلدون و صدرالمتألهین و بسیاری دیگر از متفکران مسلمان مباحث قابل تأملی بیان کرده‌اند.

اما در دوران جدید پس از رنسانس و با ظهور عقلانیت مدرن دنیامحور، وضعیت پرسش از رابطه‌ی علم و دین متفاوت از گذشته مطرح شده است و با تقلیل دین به امور شخصی و تحويل علم به معرفت تجربی، گستره‌ی دین محدود شده و ایده‌ی تعارض علم و دین بر جوامع علمی حاکم شده است. در چنین فضایی مسئله‌ی رابطه‌ی علم و دین و تأثیر دین بر علم برای متفکران جهان اسلام نیز مسئله‌ای مهم تلقی شده است. برخی از روشنفکران خود باخته، به تقلید از وضعیت غرب، از ابتدا منکر این ارتباط و تأثیرگذاری بودند و در معمز پیشرفت و توسعه گاه حکم به حذف دین از جوامع اسلامی داده‌اند. در مقابل سواری از متفکران مسلمان به ترابط علم و دین نظر داده‌اند و تأثیر متقابل دین و علم اثمر فته‌اند و در نهضت احیاء تفکر اسلامی در دوران جدید مشارکت کرده‌اند: بهشتی که با سید جمال الدین اسدآبادی آغاز شد و در نهضت مشروطه گسترش یافته‌اند، نهضت امام خمینی (قدس‌سره) و انقلاب اسلامی ایران به ثمر نشست. در این نهضت‌ها، صدھا شخصیت مهم جهان اسلام را روشها و مبنایی مشترک و یا متمایز، به این ترابط و تأثیرپذیری اذعان کرده‌اند و آثار متعدد علمی و کلامی نگاشته‌اند. به تبع همین تلاشها، در باب علوم انسانی و چگونگی تحول آن در جهان اسلام، الگوها و رویکردهای متمایزی از زوایای مختلفی ارائه شده است؛ نظریه‌هایی که در دامنه‌ای از دیدگاه‌های فلسفی، اخلاقی، جامعه‌شناسی تا مدیریتی جای می‌گیرند. در برخی نظریه‌ها مسائل تحول علوم انسانی گاه به مبانی فلسفی گره خورده است و گاه تا سطح مباحث انسانی فرو کاسته شده است؛ گاه با رویکردی انتقادی به نفی علم جدید گرویده و گاه با نفی امکان کسب یقین معرفت‌شناسی به اراده‌گرایی و برساخت‌گرایی اجتماعی منجر شده است؛ گاه هدف دست یافتنی برای طرح تحول آن ترسیم شده است و گاه آن را اقدامی آرمانی و بلندپروازانه انگاشته‌اند.

یکی از متفکران تأثیرگذار و برجسته در زمینه‌ی تحول علم و تولید علوم

انسانی، حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای (متظلله‌العالی) هستند که در اطراف علم و علوم انسانی به تأملات نظری و اقدامات عملی پرداخته‌اند و سایر متفکران را نیز به تأمل در این باره دعوت کرده‌اند. ایشان با ابداع مفاهیم جدیدی در این عرصه و حمایت از علم، عالم و نخبه، تأکید بر نهضت نرم‌افزاری و جنبش تولید علم و بسیج نیروهای انسانی و امکانات کشوری، نقش بی‌بديلی در تاریخ و فرهنگ ایران معاصر دارند. ایشان از سالها پیش از پیروزی انقلاب اسلامی و دوران جوانی و سپس در همان اوایل انقلاب اسلامی به مسئله‌ی علوم انسانی توجه داشته‌اند و تأملات نظری خود را در این قالبها عرضه داشته‌اند: «اسلامی اندیشیدن در باب مسائل انسان و علوم انسانی»^۱، «سازندگی بنای علوم انسانی نوین»^۲ و «نظریه‌سازی در زمینه‌ی علوم انسانی»^۳ و «سوق دادن مسائل و موضوعات علوم انسانی به سمت آموزه‌های اسلامی»^۴ و «فکر کنیم و علوم انسانی اسلامی را پیدا کنیم»^۵; که هدف آن «تدوین علوم انسانی بر پایه‌ی فکری و جهان‌بینی اسلامی»^۶ جهت دستیابی به «حیات طیبه»، فراهم کردن زمینه‌های شکل‌گیری «تمدن نوین اسلامی» و کمک حل معضلات جهانی است.

کتاب پیش رو با عنوان *درآمدی بر علوم انسانی اسلامی در اندیشه‌ی حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای (متظلله‌العالی)* با مساعی علمی و ارزشمند استاد محترم حوزه‌ی علمیه‌ی قم حجت‌الاسلام و امام‌العلمین سیدمه‌دی موسوی تأليف شده و پیش روی صاحب نظران و اندیشمندان آمری در مجتمع علمی کشور قرار داده شده است. پیش‌اپیش از بذل عنایت فرهیختگان ارجمند در ارسال نکات و ملاحظات ایشان برای ارتقاء آثار علمی سپاسگزاری می‌شود.

تعاونت پژوهش و آموزش مؤسسه‌ی پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی

۱. در دیدار با مستولین مؤسسه‌ی در راه حق و جریان طرح بازسازی علوم انسانی ۱۳۶۱/۱۰/۲
۲. پیام به سمینار دفتر همکاری حوزه و دانشگاه (مج瑞 طرح بازسازی علوم انسانی)، فروردین ۱۳۶۲؛ در: کارنامه‌ی دفتر همکاری حوزه و دانشگاه (از تیرماه تا اسفند ۱۳۶۱)، قم: دفتر همکاری حوزه و دانشگاه، ۱۳۶۲، ص ۹
۳. در دیدار استاد و دانشجویان دانشگاه‌های شیراز ۱۳۸۷/۲/۱۴
۴. در دیدار دست‌اندرکاران اقلین کنگره‌ی بین‌المللی قرآن و علوم انسانی ۱۳۹۶/۳/۱
۵. در دیدار جمعی از استادان، نخبگان و پژوهشگران دانشگاه‌ها ۱۳۹۷/۳/۲۰
۶. در دیدار اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی ۱۳۷۱/۹/۱۹